

நாவலர் கோட்டம்
ஆ. முத்துத்தம்பிப்பீன்

06

2.447

வெளியீடு :
தேஸ்லிப்பமை மகாஜனக் கல்லூரி
தமிழ் மன்றம்
கல்வித்துறைச் செய்திட்டச் சபை

Dr. ஜெயராஜ்
1982-08-18

நாவலர் கோட்டம்

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை

- தமிழ் மன்றம்
- கல்வித்துறைச் செய்திட்டக் குழு

வெளியீடு — 4

மகாஜனக் கல்லூரி
தெல்லிப்பழை

1977-11-03

H. N. C. E. PROJECT WORK PUBLICATION — IV

Nāvalar Kōttam

A. MOOTOOTAMBIPILLAY

A Concise life sketch of

Mr. A. Mootootambipillay (1858-04-18 — 1917-11-03).

Lexicographer, Historian, Grammarian & Stylist in Prose

Published by

TAMIL MANTRAM

&

PROJECT WORK GROUP

FOR THE

DEVELOPMENT OF EDUCATION IN TELLIPPALAI

Mahajana College,

Tellippalai

1977-11-03

Thirumakal Press
Chunnakam

பதிப்புரை

யாழ்ப்பாணம் பலவழிகளிலே தமிழ்கூறும் நல்லுலகுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது. ஈழத்து அறிஞர்கள் பல்வேறு துறைகளில் முன்னேடிகளாக விளங்கித் தமது பணிகள் மூலம் தமிழன்னைக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர். இவர்களுள் நல்லை நகர் ஆறுமுசநாவலர் தலையாயவர். நாவலர் பெருமாணத் தமது ஒளி விளக்காகக் கொண்டு சைவமும் தமிழும் வாழத் தொண்டாற்றியவர்களில் ஒருவர், முதல்வர் யாழ்ப்பாணத்து நாவலர் கோட்டம் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிளை அவர்கள்.

முத்துத்தம்பிப்பிளை அவர்கள் மேல்நாட்டு ஆயுள்வேத மருத்துவ அறிஞராக வாழ்ந்தார்; தம்பி அன் கோ (இந்தியா), உவாட் அன் டேவி (யாழ்ப்பாணம்) ஆகிய நிறுவனங்களை நிறுவி அனைத்துலகத் தொடர்புடைய மருத்துவ வணிகராக விளங்கி னர்; ஆங்கில-ஆங்கில-தமிழ் அகராதியை முதன் முதலாகத் தொகுத்து வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர்; நாவலரின் பால பாடங்களின் வழியிலே இலகுபோத பால பாடங்களை வெளி யிட்டார்; அனைவரும் இலக்கண அறிவைப் பெறவேண்டும் என்ற நோக்குடன் பல இலக்கண நூல்களை வெளியிட்டார்; இலங்கை வரலாற்றுச் சூக்கனம், யாழ்ப்பாண வரலாறு முதலிய வரலாற்று நூல்களின் ஆசிரியர்; சென்னையிலும் யாழ்ப்பாணத் திலும் அச்சகங்களை அமைத்துத் தமது நூல்களையும் பிறரது நூல்களையும் வெளியிட்டார்; 1912இல் தமிழ் நூலென்றைச் சிறப்புற அச்சிட்டு வெளியிட்டமைக்காக ஈழத்தின் தலைசிறந்த அச்சகராகி முதற் பரிசாக வெள்ளி விருதைப் பெற்றார்; சிறந்த சொற்பொழிவாளராகவும் வசன நடை கைவந்த வல்லாளராகவும் விளங்கினார்; செந்தமிழ் வசனச் சிங்கம் என்று பாராட்டப் பெற்றவர்; தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய வற்றைத் துறைபோகக் கற்ற பேரரிஞர்; இதனேடு மொழி பெயர்ப்பாற்றலும் மிகப் பெற்றிருந்தார்; இலக்கிய, மருத்துவ ஏடுகளின் இதழாசிரியராகவும் விளங்கினார்; ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பற்ற பல்வேறு துறைகளில் பேராற்றல் பெற்றிருந்த மையால் பிளை அவர்கள் தமிழ்கூறும் நல்லுலகெங்கும் புக மோங்கி வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

�ழத் தமிழகத்தில் தோன்றிய தமிழ்ப்புகழாளர்களை நாம் நினைவுக்காது மறந்துவிட்ட காரணத்தால் அவர்களுடைய பணி களையும் அவர்களையுமே உலகு மறக்க நேர்ந்துள்ளது. இதற்குப்

பிள்ளையவர்களும் விதிவிலக்காகவில்லை. பிள்ளையவர்கள் தமிழில் கலைக்களஞ்சியம் ஒன்றைத் தந்த முதல்வர் என்ற பெருமைக்குரியவர். எனினும் இந்த உண்மையைப் பலர் மறந்துவிட்டனர்.

சென்னைத் தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகம் வெளியிட்ட கலைக்களஞ்சியம் முதலாந் தொகுதியில் சென்னைப் பச்சையப்பன் கலாசாலைத் தமிழாசிரியர் திரு. ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் எழுதி வெளியிட்ட அபிதான சிந்தாமணியே முதன் முதலில் வெளிவந்த கலைக்களஞ்சியம் என்ற குறிப்புக் காணப்படுகிறது. இஃது உண்மைக்குப் புறம்பானது.

அபிதான சிந்தாமணியின் முதற்பதிப்பு முகவரையில் நூலாசிரியர், “நானின்த அபிதான சிந்தாமணி யென்னும் நூலைச் சுற்றேற்றக்குறைய 1890ஆம் வருஷங்களுக்கு முன் தொடங்கி ணேன்” என்று கூறுகிறார். எனவே முதலியார் 1890ஆம் ஆண்டளவில் அபிதான சிந்தாமணியை எழுதத் தொடங்கினார் என்பது உறுதியாகிறது. இந்நாலின் இரண்டாம் பதிப்பில் முதலியாரின் குமாரர் ஆ. சிவப்பிரகாச முதலியார் “மதுரையின் கண்ணே நிறுவப்பட்டுள்ள தமிழ்ச் சங்கம் வாயிலாக இற்றைக்கு 24 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் (1910ஆம் ஆண்டில்) எனதருமைத் தந்தையார் அபிதான சிந்தாமணி எனப் பெரிய தொரு அகராதியை வெளியிட்டார்” என்று (1934) எழுதுகிறார். எனவே, இந்நால் 1910ஆம் ஆண்டு முதன்முறையாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டதென்பதும் உறுதியாகிறது.

ஆனால், ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் 1886ஆம் ஆண்டில் அபிதான கோசம் என்ற கலைக் களஞ்சியத்தை எழுதத் தொடங்கி 1902ஆம் ஆண்டில் அதனை அச்சிட்டு வெளியிட்டார் என்பது அபிதான கோச முகவரையும் பெறப்படுகிறது. எனவே, அபிதான கோசமே அபிதான சிந்தாமணியை விட முந்தியது. அதுவே கலைக்களஞ்சியவரிசையிலே தலையாயது என்பதில் ஜயமில்லை. முதலியாருக்கு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் நூலை எழுதத் தொடங்கி அவருக்கு எட்டு ஆண்டுகளின் முன் பிள்ளையவர்கள் அதனை அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

அபிதான சிந்தாமணிதான் முதற் கலைக்களஞ்சியம் என்று கொள்வார்க்கு யாழ்ப்பானத்து மல்லாகத்தைப் பிறந்தகமாகக் கொண்டவரும் சென்னை மாநில அஞ்சலகங்களின் அத்தியட்சகராக விளங்கியவரும் “1800 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழகம்” என்ற நூலாசிரியருமான கனகசபைப்பிள்ளை எழுதிய குறிப்பே மேற்கொளாக இருந்திருக்கவேண்டும். முதலியார் பிள்ளையவர்களிடம் இதன் ஒரு பாகத்தைக் காட்டியபோது “இஃது அரிய தமிழ்க் கதை அகராதி. இதனைச் சென்னையி

ஊள்ளோர் ஆதரிக்கவேண்டு” மென ஒரு பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்தார். அவர் 1899ஆம் ஆண்டு இதன் கையெழுத்துப் பிரதியைப் பார்வையிட்டபோது “அவை மிகவும் சுவையாக இருந்தன ; எளிமையான தமிழில் இலகுவான நடையில் எழுதப் பட்டு முதன்முறையாகக் கலைக்களஞ்சிய உருவில் வழங்கப்பட்டுள்ளன” என்று அதுபற்றி எழுதினார். முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் முயற்சிபற்றி அறியாநிலையிலே இக் குறிப்பு வரையப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

கலைக் களஞ்சியத்தில் முதலாந் தொகுதியில் அபிதான சிந்தாமணி பற்றி எழுதியவர் தவறிமூத்திருந்தபோதிலும் 8ஆம் தொகுதியில் முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை பற்றி எழுதியவர் ‘அபிதான கோசம் பதினாறுண்டுகள் அரிய உழைப்பின்மேல் வெளிவந்தது; ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் வெளியிட்ட அபிதான சிந்தாமணிக்கு முந்தியது; இந்நாலீவிடச் சுருக்க மானது’ என்று சரியாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அறிவுக் களஞ்சியமான கலைக்களஞ்சியத்தில் முன்னுக்குப்பின் முரணை செய்திகள் இடம்பெறவது அழகன்று. கலைக்களஞ்சியத்தைத் திருத்தி வெளியிட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவிருப்பதாகச் செய்தியிதழ்கள் கூறுகின்றன. கலைக்களஞ்சியத்தில் ஏற்பட்டுள்ள இம் முரண்பாடுகளைத் திருத்தி வெளியிடுவது கலைக்களஞ்சியகாரர் கடமையாகும்.

அறிஞர்களது வாழ்வையும் பணிகளையும் முழுமையாக ஆய்ந்து வெளியிடாமையினாலேயே இத்தகைய தவறுகள் நேர்கின்றன. ஆகவே, அறிஞர் பெருமக்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளை வெளியிட்டு இலக்கிய வரலாற்றுப் பாதைக்கு ஒளியூட்டுவது அவசியமாகும்.

மகாஜனக் கல்லூரித் தமிழ் மன்றத்தினர் புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரனார் தலைமையில் 1948ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்ப் பேரராஞ்சிரகனின் புகைப்படங்களைக் கல்லூரியில் திரைநீக்கம் செய்து வைத்தும் உரைகளை நிகழ்த்தியும் அவ்வறிஞர்களை மாணவர்க்கு அறிமுகம் செய்யுந் தமிழ்பேணுந் திருநாளை நடாத்திவந்தனர்.

1977ஆம் ஆண்டு தேசிய உயர்கல்விச் சான்றிதழ் வகுப்பில் “தெல்லிப்பழையிற் கல்வி வளர்ச்சி” என்ற செய்திட்டத்தை மேற்கொள்ளும் மாணவர்களும் தமிழ்பேணும் திருநாளைக் கொண்டாடும் இப்பணியில் இணைந்தனர். இதன் விளைவாக அறிஞர்களின் வரலாறுகளை நூல்களாக வெளியிடுதலும் அவர்களது நூல்களைத் தொகுத்துக் கணகாட்சி நடத்துதலும் பாதுகாத்தலும் மேற்கொள்வப்பட்டுவருகின்றன.

இத்திட்டத்தின்படி இவ்வாண்டு தி. த. களைசுந்தரம்பிள்ளை, மகா வித்துவான் சி. கணேசயர், ‘வித்தகம்’ இதழாசிறியர் தென்கோவை ச. கந்தையபிள்ளை ஆகியோரின் உருவப்படங்கள் திரைநீக்கம் செய்யப்பட்டன. அவர்களது வரலாறுகள் சிறு நால் வடிவில் வெளியிடப்பட்டன. இதற்கு அப்பேரறிஞர் வாழ்ந்த ஊரவர், அவர்களது பரம்பரையினர், தமிழ்னபர்கள் ஆகியோரின் பொருளாதார ஆதரவு பெறப்பட்டது.

இத் தொடரில் நான்காவது நூலாகப் பலதுறைகளில் முன்னேடியாக விளங்கிய ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்களது வரலாற்றை எடுத்துரைக்கும் இந்நால் வெளியாகிறது. காந்தீய வழிநின்று பழமையைப் பேணுபவரும், புறப்பொருள் வெண்பா மாலை ஆராய்ச்சி உரை எழுதிச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவருமான புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரனுர் அவர்களுடைய அயரா உழைப்பினால் இச்சிறு நால் உருவாகியுள்ளது.

எமது மகாஜன மாணவரின் சீரிய தமிழ்ப் பணியைத் தொடர எண்ணி இலண்டன் வை. முத்துக்குமாரசவாமி அவர்களிடம் நாவலர்கோட்டம் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் மறைந்த சுறுபதாம் ஆண்டு விழாவை முன்னிட்டு சிறு நூலொன்றை வெளியிட்டு உருவப்படத்தைத் திரைநீக்கம் செய்து வைக்கவேண்டுமென்று நாம் கேட்டுக்கொண்டதிற்கேற்ப பிள்ளையவர்களின் நூல்களின் முகவுரைகள், சில பக்கங்கள், பிள்ளையவர்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் என்பவற்றைப் புகைப்படப் பிரதியாக்கி எமக்கு அனுப்பிவைத்தனர். முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் பெருமகனின் புதல்வராகிய இவர் சிறந்த அறிஞராவார். இவர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் புலமை மிக்கவர். ஆறுமுகநாவலர் வரலாறு, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை வரலாறு, நவ இலங்கையின் புகழார்ந்த தமிழர்கள், ஈழத்தின் தமிழறிஞர்களும் ஞானிகளும் போன்ற பல நூல்களை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் ஆக்கியுள்ளார். இவர் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளையிலும் ஆகிய வேத்தியற கழகத்திலும் உறுப்பினராக உள்ளார். இத்தகைய பேரறிஞர் எமது மாணவரின் முயற்சியால் ஈர்க்கப்பட்டது அவர்களது பெரும்பேருகும்.

திரு. வை. முத்துக்குமாரசவாமி அவர்கள் மட்டுமன்றி அவரது தம்பியாராய வைத்திய கலாநிதி வை. தங்கராசசிங்கம், திரு. வை. ஆனந்தக்குமாரசவாமி ஆகியோரும், தங்கைகளாகிய திருமதி கமலநாயகி பரம் தில்லீராசா அவர்களும், திருமதி பத்மாவதி பாலசிங்கம் அவர்களும், மைத்துனர்களாகிய சங்கீத அறிஞர் பரம் தில்லீராசா, எம். ஏ., டிப். எட். அவர்களும், வைத்திய கலாநிதி க. பாலசிங்கம் அவர்களும் எமது முயற்சி

கஞ்கு உறுதுணையாக விளங்கினர். பரம் தில்லீராசா—கமல் நாயகி தம்பதியர் பிள்ளையவர்கள் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளைத் தந்துதவியதோடு அவர்கள் எழுதிய, வெளியிட்ட நூல்களையும் தந்துதவினர். இவர்களனைவருக்கும் எமது நன்றி உரியது.

எமது கல்லூரி அதிபர் திரு. பொ. கனசபாபதி அவர்கள் மாணவர்களின் செய்திட்ட முயற்சிகளுக்குப் பேராதரவு தருவ தோடு நூல் வெளியிட்டிர்கும் துணைநின்றூர்கள். அவர்களுக்கும் நன்றி கூறுகிறோம்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாகத் தலைவரும் தமிழாராய்யச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளைத் தலைவருமான பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் அவர்கள் யாழ். வளாகத்தி ஒம் அறிஞர் ஆ. முத்துதம்பிப்பிள்ளை அவர்களது உருவப் படத்தைத் திரைநீக்கம் செய்யவும் நினைவு விழா நடாத்தவும் முன்வந்தார்கள். அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியது.

இதனைத் தொடர்ந்து பிள்ளையவர்களின் வாழ்வையும் பணியையும் முழுமையாக ஆய்வுசெய்து நிறைவான மல ரொன்று வெளிவரவேண்டும் என்ற எண்ணம் மேற்குறிப்பிட்ட அன்பர்களிடம் உள்ளது. தமிழறிஞர்களும் ஆர்வலர்களும் இவ் வெண்ணம் நிறைவெய்த ஆதரவும் ஊக்கமும் தருவார்களாக.

மகாஜனக் கல்லூரி

தெல்லிப்பழை

1977-11-03

(மயிலங்கூடலூர்) பி. நடாரசன்

பொறுப்பாசிரியர்

தே. உ. க. சா. செய்திட்டக் குழு

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பர்சோதகராயிருந்த
நாவலர் கோட்டம் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, F.T.S.
அவர்களின்

நூல்கள்

- இலங்கைச் சரித்திர சூசனம் (1883)
- காளிதாச சரித்திரம் (1884)
- பிரபோத சந்திரோதய வசனம் (1889)
- விவேகானந்த சவாமிகள் சொற்பொழிவின் சாரம் (1897)
- அபிதான கோசம் (1902)
- பாரதச் சுருக்கம் (1903)
- நன்னூல் இலகுபோதம்-எழுத்தத்திகாரம் (1904)
- நன்னூல் இலகுபோதம்-சொல்லதிகாரம் (1905)
- ஆங்கில-ஆங்கில-தமிழ் அகராதி (1907)
- Civilian Tamil Grammar (1912)
- நன்னூல் உதாரண விளக்கம் (1912)
- யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் (1912)
- இலங்கைப் பூமிசாத்திரம் (1914)
- சைவ பாலபோதம் (1916)
- தென்மொழி வரலாறு (1920)
- சமூமண்டலப் புலவர் சரித்திரம்
- காளமேகப் புலவர் சரித்திரம்
- அற்புதயோகி சரித்திரம்
- சந்திரகாசன் கதை
- ஸ்ரீமதி அன்னி பிசான்ட் சமய வரலாறு
- திருவாசகம் (பதிப்பு)
- நிகண்டு 1—5 தொகுதி (பதிப்பு)
- புதிய இலகுபோத் பிள்ளைப்பாடம் (பாடநூல்)
- புதிய இலகுபோத பாலபாடம் 1—8 ஆம் வகுப்பு (பாடநூல்)
- புதிய இலகுபோத இலக்கணம் 4—5 ஆம் வகுப்பு (பாடநூல்)
- தமிழ்க்கொப்பி சட்டவெழுத்து 1—4
- செந்தமிழ் அகராதி (அச்சிடப்படவில்லை.)

வெளியீட்டு இதழ்கள்

- சத்தியாபிமானி (1884) வார இதழ் (தமிழ்கம்)
- வைத்திய விசாரணி (1897) திங்கள் இதழ் (சமூம்)

நாவலர் கோட்டம்
திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிளை அவர்கள்

1858. 04. 18

—

1917. 11. 03

செந்தமிழ் வசனச் சிங்கம்

திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை

குலமரபு

சூழத் திருநாட்டிலே யாழ்ப்பாணத்தில் வளி-மேற்கில் அமைந்த மாணிப்பாய் என்ற சிற்றூரில் குலவீரசிங்கம் ஆராய்ச்சியார் மணியசேகரச் சட்டம்பியாரின் குலக்கொடி வழியில் வந்தவர் சரவணமுத்தர். இவருக்குச் சுப்பர், இரு நாதர் என்ற ஆண்கள் இருவரும், பெண் ஒருவரும் மக்களாக அமைந்தனர்.

சரவணமுத்தரின் ஏகபுத்திரி வண்ணூர்பண்ணைச் சிற்றம் பலம் மகன் வினாகித்தம்பியை விவாகம் செய்தார். மேற்கூறிய சரவணமுத்தரின் முத்த மகன் சுப்பர் விவாகம் செய்தது மேற்கூறிய வண்ணூர்பண்ணையில் இன்த்தவருள்ளோயாம். இவர் பிள்ளைகள் கதிர்காம உடையார் என்ற ஆண் மகனும், ஒரு பெண்மகனுமாம். சரவணமுத்தரின் முத்த மகன் சுப்பரின் மகனுன் கதிர்காம உடையார் விவாகம் ஒசய்தது வாரித் தம்பி ஆராய்ச்சியார் கதிர்காமரின் பெண்மகன்வர்யாகும். இவர் பிள்ளைகள் வேலாயுத உடையார் என்றவோர் ஆண் மகனும் இரு பெண்மக்களுமாவர். சரவணமுத்தர் — சுப்பர் — கதிர்காம உடையார் மகன் வேலாயுத உடையார் விவாகம் செய்தது, உலகநாதர் வழிக் கதிர்காமக் கணக்கரின் இரண்டாவது மகளை ஆகும். இவர்களுக்குப் பெண் மக்கள் மூவராவர்.

இனி, சரவணமுத்தரின் இரண்டாவது மகனுகிய இரு நாதரின் பிள்ளைகள் கந்தர் என்ற ஆணும் ஒரு பெண்ணும் என்க. இந்த இருகுநாதரின் ஏக புத்திரியை விவாகம் செய்தவர் வாரித்தம்பிஆராய்ச்சியார் — கதிர்காமராவர். சரவணமுத்தரின் இரண்டாவது மகனுகிய இருகுநாதரின் ஏகபுத்திரான கந்தரின் பிள்ளைகள் வேலாயுத உடையார், குஞ்சித உடையார், முதலர் என்போர். இந்தக் கந்தர் — வேலாயுத உடையார் விவாகம் செய்தது வாரித்தம்பியின் மூன்றாவது மகளை. இவர் பிள்ளைகள் ஆறுமுகம், சுப்பர் என்ற ஆண் இருவரும் பெண் மூவராவர்.

சரவணமுத்தர் — கந்தர் — வேலாயுத உடையாரின் முத்த மகனை ஆறுமுகம் என்பவர் விவாகம் செய்தது வண்ணூர்பண்ணையில் என்க. வேலாயுத உடையாரின் இரண்டாவது மகனை

சுப்பர் முதற்றுரமாக விவாகம் செய்தது குழந்தையரின் இரண்டாவது மகளை. இத் திருமணத்தில் இவருக்கு மூன்று ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தன. அந்த வேலாயுத உடையார் சுப்பர் மீண்டும் இரண்டாந் தாரமாக விவாகம் செய்தது நீலக்கணக்கார் குடிவழியிற் சன்முகசேகர முதலியார் அகிலேசர் மகளாம்.

குடுவழி

மானிப்பாய் சரவணமுத்தரின் ஆண்வழியில் இரகுநாதர் ஏகதார மனமும், சுப்பர் இருதார மனமும் செய்ததாகக் கூறி யுள்ளோம். இவர்களில் மானிப்பாய் சரவணமுத்தர் குலவழி யில் வரும் சுப்பரின் இரண்டாந் தாரத்தில் முத்த மகனஞ் ஆறுமுகம் என்பவரே இச் சிறுநால் நாயகரான முத்துத்தம்பிப் பிள்ளையின் தந்தையாராவர். முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் தந்தையாரான சுப்பர் மகன் ஆறுமுகம் என்பவர் விவாகம் செய்தது பூதர் வேலாயுதரின் இளைய மகளான சீதேவி என்ப வரையேயாம். எனவே ஆறுமுகம், சீதேவி என்ற தம்பதிக ஞக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளே முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, வீரசிங்கம் என்ற இரண்டு ஆண் மக்களும், கனகமுத்து என்ற ஒரு பெண்மகவுமாகும். ஆறுமுகம்—முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை விவாகம் செய்தது சன்டிலிப்பாய் கந்தப்பசேகர முதலியார் கணபதி யார்—கந்தர் மகளான தங்கம்மாவையாகும். இவர் பிள்ளையவர்களின் பின் அவரது பணிகளைத் தொடர்ந்தாற்றிய வைத்தியலிங்கத்தின் முத்த தமக்கையாவர். நிற்க; முத்துத் தம்பிப்பிள்ளையின் தாயாரும் ஆறுமுகத்தின் மனைவியுமான சீதேவியின் தந்தை அக் குடியின் பெருமைக்குரிய அனுமக் கொடியாவர். இவ்வனுமக்கொடியாருக்கு மாணிப்பாய் மருதடிப் பிள்ளையார் சுற்றுடலில் பெருமளவிற்கு நிலபுலங்கள் இருந்தன. இவர் தெய்வ பக்தியினாலே மருதடிப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு 1838ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 11ஆம் நாள் தமது காணியை அக் கோவிலின் ஆக்கம் நோக்கி விற்றதாக மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்று நொத்தாரிசு மாதவராய முதலி விசவர் (Entered Vol. 2nd No. 166) எழுதிய குறிப்பிலிருந்து அறியக்கிடக்கிறது. ஆ. மு. அவர்களுடைய பேரங்கர சதாசிவம் (Grand Uncle) திரு. யே. ஆர். ஆர்னல்ட் அல்லது ஆர்னல்ட் பிள்ளையாவார். இவர் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி யின் தமிழ் இலக்கியப் பேராசிரியரும் எழுத்தாளரும் கவிஞரு மாவர். “மானிப்பாய் சந்ததி முறையின்” படி எஸ். கே. லோட்டன், முதலியார் தியாகராசா, வணக்கத்துக்குரிய சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அ. ம. தி. முதலிய பிரபலமான பலர் முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் நெருங்கிய உறவினர்களாவர்.

1858ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 18ஆம் திகதி யாழ்ப் பாணத்திலுள்ள மானிப்பாயில் மெமோரியல் ஒழுங்கையில்

உள்ள இல்லத்தில் தலைமுறை தலைமுறையாக வித்துவத் தன்மையும் தாளாண்மையாகிய வேளாண்மையும் மலிந்த குடும்பத்தில் முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் பிறந்தார். பிள்ளையவர்களின் குடிவழியினரிற் சிலர் கிறித்தவ மேதாவிகளாக இருந்தாலும் திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் நாவலர் பெருமானின் அடிச்சவட்டில் இம்மியும் பிழைப்படாத சைவப் பெரியாராக நிலைத்து வாழ்ந்துவந்தார் என்பது உலகறிந்த தொன்றுகும். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் பேராசிரியராக இருந்த திரு. நெவின்ஸ் செல்லத்துரையின் தந்தையார் உவில்லியம் நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் மதிநுட்பம், வினையாண்மை ஆகிய சிறந்த குணங்களைக் கணித்துக்கொண்டார். இதனால் இயல்பாகவே இவரிடம் அன்புகொண்டு பல கலைகளையும் பயிற்றினார். ஆங்கில மொழிக்கு ஏற்ற தமிழ்-வடமொழிச் சொற்களைத் தேர்ந்து எடுத்தானும் வல்லமை திரு. நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளையிடம் மிகவுண்டு. இதனை அவரிடம் சிறப்பாகக் கற்குங்கால் பிள்ளையவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார்.

திருவாளர் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் குடிவழி வரலாறு நிறைவுற வேண்டின் அவர் மைத்துனர் க. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்பையும் காட்டவேண்டும். ஏனெனில், திரு. ஆ. மு. அவர்களின் காலத்திலும், அவர் மறைந்த பின்னும் அவரின் செந்தமிழ்ப் பணியின் செம்மையை வளர்த்துக் காத்த பெருமை அவருக்குண்டு என்பதனால் என்க, அத்துடன் திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கட்டுப் பிள்ளை இல்லாததால் அவரின் குடிமரபைத் தொட்டுக் குன்றுது நிலை நாட்டுபவர்கள் அவரின் மனைவி வழியினரான இவர்களே என்பதை நாம் மனதிற் கொள்ளவேண்டும். பன்னிரண்டு வயதாக இருந்தபோதே திரு. வைத்தியலிங்கம் முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் வர்த்தகத்தைத் தெரிந்திருந்தார். ஆ. மு. எழுதிய நூல்கள், ஏனையோர்க்கு அச்சரிமையை விற்ற நூல்கள் முதலிய விபரம் இவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். 1885 — 1892 வரையும் வைத்தியலிங்கம் அவர்கள் சென்னையில் படித்தார். 1893இல் முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை ஈழநாடு திரும்ப திரு. வைத்தியலிங்கம் மலாய் நாட்டுக்குச் சென்றனர். இவர் ஆங்கிலந் தமிழுடன் மலாய் மொழியும் நன்கு கற்றிருந்தார்.

வைத்தியலிங்கம் 1917இல் மலாயாவில் சமாதான நீதிபதி (J. P.) என்ற பட்டம் பெற்றவர். 1918ஆம் ஆண்டில் இளைப்பாற்றுச் சம்பளத்துடன் யாழ்ப்பாணம் நாவலர் கோட்டத் திற்குத் திரும்பினர்.

1923இல் நாவலர் அச்சுக்கூடத்தைச் சொந்தமாகப் பெற்றுச் சைவத்துக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் தொண்டாற்றும் நற்பணி யில் இறங்கினார். திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய தென்மொழி வரலாறு, அபிதானகோசம், ஆங்கில—ஆங்கில—தமிழ் அகராதி, காளிதாச சரித்திரம், யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், பாரதச் சுருக்கம், புதிய இலகுபோத பாலபாடங்கள் (1—8) முதலிய நூல்களைத் தமது அச்சகத்தில் வெளியிட்டார்.

திரு. வைத்தியலிங்கம் அவர்களுக்கு ஐந்து ஆண்களும் ஐந்து பெண்களும் உளர். இவரின் முத்த மகன் முத்துக்குமாரசவாமி, F. R. A. S. (Lond.), M. R. C. S. (Lond.) பட்டங்களைப் பெற்ற பயிற்றப்பட்ட பட்டதாரி. கொழும்பு செயின்ற யோசப் கல்லூரியில் விரிவரையாளராக இருந்தவர். இதுபோது இலண்டன் மாநகரிலிருந்து போறெறஸ்ற் ஹீல் உயர்பாடசாலையில் ஆசிரியராயிருப்பதோடு தமிழ்ச் சீர்ப்பணியும் செய்கின்றார். இவர் ஆங்கிலத்தில் Sri la Sri Arumuga Navalar, Tamil sages and seers of Ceylon, C. W. Thamotharampillai என்ற நூல்களையும் தமிழில் தாகூரின் மூன்று நாடகங்கள், நாவலருக்கு அஞ்சலி ஆகிய நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

இரண்டாவது மகள் அன்னபூரணி (திருமதி அ. இ. சின்னத்துரை), மூன்றாவது மகன் வழக்கறிஞர் வை. சிவசுப்பிரமணியம். இவர் இப்போது இறந்துவிட்டார். நான்காவது மகன் சிவசோதி இலண்டன் மாநகரில் தொழில் ஆற்றுகிறார். ஐந்தாவது மகள் சீதாலக்ஷ்மி. இவர் கணவர் அ. இ. சின்னத்துரை ஆவர். இவர் இப்போது இறந்துவிட்டார். அடுத்த மகன் ஆனந்த நடராசா. ஆங்கிலப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர். இவருக்கு அடுத்தவர் கமல நாயகி (இராணி). இவர் கணவர் இசைத்தமிழே தம்குலச் செல்வமாகக் கொண்ட பரம் தில்லீராசா, M. A., Diploma in Education அவர்கள். இவருக்கு அடுத்தவர் இலண்டன் மாநகரேகி மேலும் பட்டம் பெற்று வந்து யாழ்ப்பாண அரசினர் வைத் தியசாலையில் கடமையாற்றி, இங்கிலாந்து சென்றுள்ள டாக்டர் தங்கராசசிங்கம். கடைசி மகள் பத்மாவதி. இவர் கணவன் டாக்டர் க. பாலசிங்கம். மகப்பேற்று மருத்துவ நிபுணரான இவர் தமிழினப் பண்பாடுடையவர்.

திரு. வைத்தியலிங்கம் சிறந்த முருகபக்தர். யோகசவாமிகளிடம் பெரிய பக்தி பூண்டவர். மருதடிப் பிள்ளையார் கோயில், சண்டிருப்பாய் நாகபூஷணி அம்மன் கோவில் என்பவைகளுக்குத் திருப்பணி புரிந்தவர். தமிழ் நூல் அச்சுப்போடுவதில் 40 ஆண்டுகள் செலவழித்தவர். திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை

இறந்தபின் அவரின் செந்தமிழைக் காத்தவர் இவ் வைத்திய லிங்கம் என்று கூறுவதில் அமைதி அடைகின்றோம்.

கல்விப் பருவம் :

தற்பொழுது மாணிப்பாய் ‘‘கிறீன் மெமோரியல் ஆஸ் பத்திரி’’ இருக்கும் இடத்தில் ‘‘சோதி வேம்படி’’ என்னும் மரநிழற் சோலை அருகே ஒலையால் வேயப்பட்ட சூடிசை ஒன்று இருந்தது. அக் குடிசையில் பி. எஸ். பேஜ் சட்டம்பியார் வட்டாரத்திலும், அயற்கிராமத்திலும் உள்ள பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளை நன்கு பயில்வித்தார். பிரம்பு கொண்டு அடக்கும் வழக்கம் இவரிடம் கிடையாது. ஏனெனில், மாணுக்கருக்குப் போதிப்பது மட்டுமல்லாமல், உலகத்தில் மாண்புடன் வாழப் பயிற்சி அளித்தும் வந்ததனால் என்க. அப் பாடசாலை பிற்காலத்தில் மாணிப்பாய் மெமோரியல் கல்லூரி என மாறி இன்றும் மருதடிக்கு அண்மையில் இருக்கிறது.

பிள்ளையவர்கள் தொடக்கத்தில் பேஜ் சட்டம்பியாரிடம் கற்றார். பின்னர் தமது பெற்றேரின் விருப்பப்படி யாழ்ப்பாணத்திலே உள்ள உவெஸ்லியன் மத்திய வித்தியாசாலைக்கு அனுப்பய்பெற்றார். பட்டணத்திற்கும், மாணிப்பாய்க்கும் ஐந்து மைல் தூரம். பிள்ளையவர்கள் காலை, மாலை பத்துக் கட்டை மகிழ்ச்சியுடன் நடந்து போய் வருவது வழக்கம். அக் காலத்திற் கல்விப்பயிரை வளர்த்தவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள். 1823இல் தொடக்கப்பட்ட வட்டுக்கோட்டைச் ‘‘செமினரி’’ கல்விக் களஞ்சியமாக விளங்கியது. இற்றைக்கு ஒரு நூற்றுண்டிற்கு முன்னர் பிற நாட்டுக் கல்வி அறிஞர்களே — அமெரிக்க அறிஞர்களே இந் நாட்டிலுள்ள பெரியார்களின் ஆசிரியர்களாகத் திகழ்ந்தனர். 19ஆம் நூற்றுண்டில் தமிழ்ப் பெரியார்களாக விளங்கியவர்களுள் மேற்கூறிய பாடசாலையில் பேர்சிவல் போதகர் இருக்கும்போது ஆறுமுகநாவலர் தமிழாசிரியராக அங்கே இருந்தார். கரௌல் விசுவநாதபிள்ளை, ஆண்லட்சதாசிவம்பிள்ளை முதலியோர் அங்கு ஆசிரியராக இருந்தபோது திரு. ஆ. மு. அவர்கள் ஆங்கிலம், தமிழ், சமஸ்கிருதம் முதலான கல்விகளைச் சிறப்பாகக் கற்றார். செந்தமிழச் சிறப்பாகக் கற்க விரும்பி இலக்கணக் கொட்டர் எனப் புகழ் பெற்ற வருங்குடந்தைவெண்பா முதலிய கவிகளைப் பாடியவருமான கவிஞர், சுன்னகைத்து முருகேச பண்டிதரிடம் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை யவர்கள் கற்றனர். அக்காலத்தில் இவருடைய உடன் மாணுக்கராக இருந்தவர் புலவராகப் பிற்காலத்தில் விளங்கிய அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்கள்.

ஸம்நாட்டில் - பொது

நவூல்பிடிடி : கன்னி ஆசிரியர்

பதினெட்டு வயதிலே பிள்ளை அவர்கள் உத்தியோகம் பார்க்க விரும்பினார். ஆகவே 1876ஆம் ஆண்டிலே நாவலப் பிடிடிக்குச் சென்றார். அங்கு இலங்கைக் கம்பனித்துத் தோட்டத்து அதிகாரிக்குத் தமிழ் 'முன்ஷியாக' (ஆசிரியராக) அமர்ந்தார். நான்கு ஆண்டுகள் இவ்வாறு சென்றன. பிள்ளை அவர்களிடம் தமிழ் நூல்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும்; சமஸ்கிருதத் தைப் படித்து வடமொழி நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும்; ஆங்கில நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்னும் என்னங்கள் தின்மை அடைந்து வந்தன. தமிழ் அறிவை இகழ்ந்த அக்காலத்தில் தமிழை முக்கந்தை வந்தார் பிள்ளை அவர்கள். இதற்காகத் தென்னிந்தியா செல்லத் தீர்மானித்தார். ஆகவே பிள்ளை அவர்கள் 1880ஆம் ஆண்டு ஊர்காவற்றுறைக்குச் சென்று கப்பல் வழியாகத் தென் தமிழகத்திற்குச் சென்றார்.

தமிழ்நாட்டில் - பொது

திருத்துறைப்பூண்டி : ஆசிரியர்

தஞ்சாவூர் ஜில்லா (பகுதியை) வைச் சார்ந்த திருத்துறைப் பூண்டியில் அழகியநாதன் செட்டியார், ஸம்நாட்டில் இருந்து வந்த வாலிபனுகிய முத்துத்தம்பியிடம் நாட்டம் கொண்டு, அவரைத் தமது பிள்ளைகள்க்கு ஆசிரியங்கை அமர்ந்தி நல்ல சம்பளம் கொடுத்து வந்தார். சில மாதங்களுக்குப் பின்னர் அதை விட்டுவிட்டு நாகபட்டினத்திற்குப் போய் அங்கிருந்த கப்பற் சமுதாயத்தாராகிய அண்டேர்சன் அன்ட கம்பனியின் தலைமை எழுதுவினாராகவும், கணக்காளராகவும் அமர்ந்திருந்தார். ஒய்வு கிடைத்த வேலோயில் தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்றார். அவர்களின் மனம் பொதுவாகப் பொதுசன சேவை செய்யக் கூடிய தாபனத்தில் தகுந்த பதவியை நாடிற்று; அம்மனம்போல் மிக விரைவாக அவருக்கு அவ்விதமான பதவி வந்து கூடிற்று.

அதற்கிடையில் 1883ஆம் ஆண்டிலே தமது 25ஆம் வயதில் யாழ்ப்பாணத்திலே சண்டிலிப்பாயிலே வேளாண்குடியிலே கந்தப்பக்கேரர் மரபிலே கந்தப்பர் என்னும் வேளாண்பிரபுவின் முத்தமகள் தங்கம்மாவைத் திருமணம் செய்து கொண்டு பிள்ளையும் மனைவியாரும் நாகபட்டினத்திலே இல்லறம் நடத்தி வந்தனர்.

தாங்கம்பாடு : பத்திரகாரியர்

திருவாங்கூர் பகுதியில் பொறையாற்று என்னும் இடத்தில் தவசிமுத்து நாடார் என்பவர் இருந்தார். அவர் கோடி சீமான். பெரிய குத்தகைக்காரர். அவருடைய குடும்பத் தாரையும், குலத்தையும் வசையளப்பதையே ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை தொழிலாகக் கொண்டிருந்தது. நாடார் ஏற்கனவே ஈழநாட்டிலிருந்து வந்த முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்தார். ஆகவே அன்னுரை நாகபட்டினத்தில் இருந்து காரைக்காலுக்கு அழைத்து ஒரு பத்திரிகையை நடத்தும்படி ஓழுங்கு செய்தார். முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் இற்றைக்குத் தொண்ணுாற்று மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 1884ஆம் ஆண்டு ‘சத்தியாபிமானி’ என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக விளங்கினார்.

அவ்வாண்டு நவம்பர் 4-வுக்கொவையில் நடந்த எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் சிறீ வ. ரா. அவர்கள் தமிழ் உரைநடையின் தகப்பனார் வேதநாயகம்பிள்ளை என்று குறிப்பிட்டார். அது தப்பிதம்; தமிழ் நாட்டில் ஆறுமுகநாவலரே வசனநடைக்குத் தாத்தா எனத் தகுதியுடையவர் என்று முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்களும், நாவலரின் வசனநடையிலும் பார்க்க இலகுவான நடையில் தமது ‘அஸ்திரங்களைத்’ தொடுத்தார். எதிரியின் வசை வம்புகளை எதிர்த்து, சாதுரியமான ஆணித் தரமான வீரமான வசனங்கள் பிள்ளை அவர்களின் பேரை முனையில் இருந்து பிறந்தன. ஒரு நாகரீகக் கட்டுப்பாட்டிற்கும் அடங்காமல் எதிரி வசை வம்புகளைத் தொடுத்ததால் எதிரியை அரசாங்கத்தினர் சிறையில் வைத்தனர். நாடார் தன் எதிரியின் கொட்டத்தை அடக்கிய இந்த ஈழநாட்டு ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளைப் புலவருக்கு மிகமிகக் கடமைப்பட்டவராகித்தாராளமான சன்மானம் வழங்கி, அதைத் தமிழ் விருத்திக்கு உபயோகிக்கும்படி வேண்டி நின்றனர். இவ்வாறு தமிழ் நாட்டில் பிள்ளையின் பொதுவாழ்வு வாகைத் திணையாக அமைந்தது.

தமிழ்நாட்டில் - சிறப்பு

சென்னையில் : அச்சகத்தொழில்

தமிழ் நாட்டிற்கும், ஈழநாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு மிகப் பழையானது. சென்னை மாநகரில் தமது புகழை நாட்டிய பெரியார்கள் பலர். ஈழமாது ஈன்ற இரத்தினங்களான ஆறுமுகநாவலர், கறல் விசுவநாதபிள்ளை, இராவ்

பக்தூர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, சபாபதி நாவலர், வித்துவசிரோன்மணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை, அம்பலவான் நாவலர், இலக்கணக் கொட்டர் முருகேச பண்டிதர் முதலி யோரின் கீர்த்திப் பிரதாபங்களை இன்றும் கேட்கலாம். சென்னையில் அவர்களுடைய மாணுக்கர் இருக்கின்றனர். ஆறுமுக நாயனர் என்றும், ஐந்தாம் குரவர் என்றும் கூறப்படும் நாலவர் பெருமானின் குரு-மாணுக்க பரம்பரையாகத் தமிழில் வித்த கத்துடன் லிளங்கியவர்களில் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்களுடைய பெயர் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படத் தகைமை வாய்ந்தது. 1885ஆம் ஆண்டு முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் சென்னையை அடைந்தார். தமிழ் மொழிக்கு நாம் என்ன செய்வோம் என்னும் வேட்கையால் உந்தப்பெற்றவராய் ஓர் அச்சுக்கூடத்தை நிறுவித் தமிழ் நூல்களை அச்சிடத் தீர்மானித்தார். பிரிட்டிஷ் இராச்சியம் எங்கும் இந்திய சக்கரவர்த்தினியாக லிளங்கிய ‘விக்ஞேறியா’ இராணியாரின் 50ஆம் வருட மகுடோற்சவ ஆனந்தக் கொண்டாட்டத்திற்காக முன் கூட்டியே ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றன. ஒரு நாளும் குரியன் அஸ் தமியாத பிரிட்டிஷ் சாம்ராச்சியம் எங்கணும் 1887ஆம் ஆண்டு ஆணி மாதம் 28ஆம், 29ஆம் திகதிகளில் ஜாபிலித்தினம் துல்லியமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. ஆகவே ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் தமது விக்டோரியா ஜாபிலி அச்சுக்கூடத்தைச் சென்னைப் பட்டணத்திலே உள்ள அண்டேசன் தெருவிலே அன்று நிறுவினர்.

தமிழ் மதிப்பு :

சிறுவயது தொடக்கம் ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளையவர்களும் அவருடைய தம்பியார் ஆ. வீரசிங்கம்பிள்ளையும், இராம இலக்குவரைப் போலக் கடை சிவரையும் வாழ்ந்தனர். ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் தமது மணவியார் தங்கம்மா வுடனும், மைத்துனருடனும் சென்னைக்குச் சென்றனர். வீரசிங்கம்பிள்ளை சதுமலை கரல் விசுவநாதபிள்ளையின் பேத்தியை விவாகம் செய்தார். வீரசிங்கம்பிள்ளைக்கு 22 - 4 - 1888இல் குமாரசவாமி என்னும் மகன் பிறந்தான். ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளைக்குப் பிள்ளைப்பேறு இல்லாதபடியால் தமது தம்பியாரின் பிள்ளைகளையே தமது புத்திரர் ஆகப் பேணி வந்தார்.. ஆ, முத்துத் தம்பிப்பிள்ளையவர்களின் மைத்துனர் (வாழ்க்கைத் துணையின் தம்பியார்) கந்தப்பர் வைத்தியினங்கம்பிள்ளை சென்னைப் பட்டணத்திலே (1887 - 1890) கிறிஸ்தவக் கல்லூரி யிலே கல்வி கற்றார். 1885இல் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரிக்கு அருகாமையில் திரு. ஆ. மு. அவர்கள் வீதி வழியாகச்

சென்றுகொண்டிருக்கும்போது அங்கு ஆகுபெயரும் அன்மொழித் தொகையும் சம்பந்தமாக நிகழ்ந்த விவாதம் இவருடைய கவனத்தை ஈர்த்தது. இவர் இவ் விவாதத்தில் பங்கெடுத்துச் சபையோருக்குக் கொடுத்த விளக்கத்தின் சிறப்பினால் இவருக்கு விருந்துபசாரம் அளித்தார்கள். இவருக்குச் ‘செந்தமிழ் வசனச் சிங்கம்’ எனப் புகழ்ந்து மாலையிட்டு வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று மதிப்பளித்தார்கள். இவருக்கு மதிப்பு அளிப்பதில் ஸ்ரீ வஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலருடைய மாணவராகிய சதாசிவம்பிள்ளை பெரும் பங்கு எடுத்திருந்தார் என்று தெரிகின்றது. இவ்விடத்தைப் பற்றி அவருடைய மைத்துனரான க. வைத்தியலிங்கம் தம் குடும்பத்திற்குக் கூறியுள்ளார்.

நூற்பதிப்பு

இலங்கை வரலாற்றுச் சூசனம் :

1883இல் பிள்ளையவர்கள் இலங்கை வரலாற்றுச் சூசனம் என்ற நூலை எழுதினார். இது டெண்ணட் என்பவர் எழுதிய இலங்கை வரலாற்றின் சிறப்பான ஆய்வுச் சுருக்கமாகும். அந்தக் காலத்துக் கல்விமான்கள் பாராட்டைப் பெற்ற இந்தால் இலங்கை வரலாறுபற்றித் தமிழில் எழுந்த முதனாலாகும். சிறப்பாக அந் தாவின் முகவரையை அவருடைய ஆசிரியராக இருந்த குடந்தை வென்பா பாடிய இலக்கணக் கொட்டர் என வழங்கும் சுன்னகத்து முருகேச பண்டிதர் வழங்கினார். அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்களும்; திருப்பனந்தாளைச் சேர்ந்த சிக்கல் நாயக்கன் பேட்டை சி. இராகவாசசாரியார் அவர்களும் சிறப்புப்பாயிரம் அளித்துள்ளனர். இதனுள் புதுமையாக நாகர்கள், சர்ப்பங்கள் என்று பழைய சரித்திர ஆசிரியர்கள் நினைத்தார்கள். அவர்கள் வட இலங்கையில் வாசம் செய்த மனிதர்கள் என்பதை முதல் முதல் இலங்கைச் சரித்திரத்தில் எடுத்துரைத்த பெருமை பிள்ளையவர்களுக்கே உரியது. அன்றியும் மணிநாகதீபம், மணிபல்லவம் என மணி மேகலையில் குறிக்கப்படும் நாடு நம் யாழ்ப்பாணத்தையே குறிக்குமென்ற உண்மையை திரு. ஆ. முத்துத்தமிப்பிள்ளை அவர்களே வெளியிட்டார்.

‘உதயதாரகை’ப் பத்திராதிபரும், பல சிறந்த தமிழ்க் கவிதைகளின் ஆசிரியருமான திரு. யே. ஆர். ஆண்ட் 1833ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 15ஆம் திகதி உதயதாரகையில் தமது அபிப்பிராயத்தில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “இந்த நூலாசிரியர் பொதுவான வாசகர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய வகையில் இந்த நூலை நிறைவேற்றுவதற்குப் பெரும் முயற்சி எடுத்துள்ளார். எழுத்துப்பாணி புனிதமான

தாகவும், எளிமையானதாகவும் நிறைந்த கருத்துடையதாகவும், உயிருட்டத்தக்கதாகவும் அமைத்துள்ளது. கருத்து வெளி யீட்டு முறை வளமானதாகவும் வண்மையுடையதாகவும் மேன்மையானதாகவும் உள்ளது. இந்த அமைப்பு முறையில் ஒரு சிறப்பு யாதெனில் சிறு இடத்தில் பெருமளவு பொருளை அடக்கியுள்ளமையாகும். நூலின் அளவு எல்லாத் தமிழ் மாண வரும் எளிதில் வாங்கி உபயோகிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. பொது மக்களின் ஆதரவுக்கு எல்லா வழியிலும் இந்த நூல் தகுதியுடையது என்று கருதுகின்றேன்.”

1883ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 8ஆம் திகதி அமெரிக்க திறில்தவ சுவிசேட ஊழியரும் வட்டுக்கோட்டை உயர் நிலைப் பாடசாலைத் தமிழ்ப் பேராசிரியருமான வணக்கத்திற்குரிய போல்டிங் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “இந்த நூல் சிறிய அளவில் அருமையான பயனுள்ள தகவல்களைக் கொண்டு முழுவதிலும் மிக உயர்ந்த பண்புகளான சுருக்கம், தூய்மை, எளியநடை ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இந்த நாட்டு இளைஞர்களுக்கு இந்த நூலாசிரியர் நிலையான நன்மையை நல்கியதோடு நீண்ட காலமாக இலங்கை வரலாற்று அறிவைப் பெற விரும்பியவர்களுக்கு இந்தச் சுருக்க விளக்கத் திரட்டுப் பயன்தருவதுமாகும்.”

காளிதாச சரித்திரம் :

காளிதாச சரித்திரம் என்னும் நூலை வடமொழியில் இருந்து மொழிபெயர்த்தார். அதை 1885ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். சன்னகத்து நாகநாத பண்டிதரும், குமாரசவாமிப் புலவரும் செய்த ‘இதோபதேசத்தின்’ தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு 1886இல் சென்னைப்பட்டணத்தில் வெளிவந்தது. காளிதாச சரித்திரமே அக்காலத்தில் சமஸ்கிருதத்தில் இருந்து தமிழில் வசனநடையில் ஈழநாட்டு ஆசிரியர்களால் பெயர்க்கப்பட்ட முதல் நூலாகும்.

சந்திரகாசன முதலீய நூல்கள் :

சந்திரகாசன் என்னும் சிறுகதையை இற்றைக்கு ஏறக் குறைய தொண்ணாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதி வெளியிட்டார், காளமேகப் புலவர் சரித்திரத்தை இலகுவான செந்தமிழ் நடையில் எழுதிப் பதிப்பித்தார். பெண்களுக்கேற்ற வினாதை செய்யுட்டிரட்டி, சிவகப்பிரமணிய கவாமி பேரின் எழுதப்பட்ட விருத்தம், பட்டி நத்துப் பிள்ளையார் பாடல் (உரையுடன்), ஆரோக்ஷிய தீபம் ஆகிய நூல்கள் ‘ஜாபிலி’ அச்சு நிலையத்தில் இருந்து வெளிவந்தன. இக்காலத்தில் சிறிய ‘‘பொக்கெட்டு’’ பதிப்புக்களுக்குத் தயிமுகத்தில் பெரிய மதிப்புண்டு. இதை முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை

யவர்கள் அக்காலத்திலே உணர்ந்து கந்தரனுபூதி, ஒளவையார் செய்த விநாயகர் அகவஸ், கந்தரலங்காரம், ஆத்திருடி, கொள்ளை வேந்தன், நன்னெறி நால்வழி, வெற்றிவேற்கை முதலிய நூல்களைப் புத்துரையுடன் வெளியிட்டார். ‘அன்னி பெசன்ட்’ அம்மையாரின் சமாசத்தில் பல பெரியார்கள் சேர்ந்து ‘இந்திய தேசிய இயக்கத்திற்கு’ அத்திவாரம் கோலி வந்தனர். அடையாற்றில் உள்ள ‘தியோசோபிக்கல் சொசைற்றி’ ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது. அன்னி பெசன்ட் அம்மையாரின் சமாசத்தைச் சேர்ந்து அவரின் சமய வரலாற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். “**4 மணித்தியாலைத் தில் அமெரிக்கா போய் மீண்டு வந்த அற்புத யோகியின் வரலாறு**” பிள்ளையவர்கள் செய்த சிறியநூல்.

1887ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் புதுக்கோட்டையில் பெரிய நீதிபதியாக விளங்கினார். வீரசோழியம், தணிகைப் புராணம், தொல்காப்பியம், கவித்தொகை, இலக்கண விளக்கம் முதலிய நூல்களை வெளியிட்ட காலம்.

சென்னையில் : வைத்திய வாழ்வு

1890ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் ‘‘விக்டோரியா இராணியார் ஞாபகார்த்த இயற்கை சரித்திரக் கழகத்தின்’’ சென்னை மாகாணப் பிரதிநிதியாகவும் ஈழநாட்டுப் பிரதிநிதியாகவும் பல ஆண்டுகளாக விளங்கினார்.

சென்னையில் இருக்கும் நாளிலே பிள்ளையவர்கள் தமிழ்க் கல்வியை விருத்தி செய்தும் வைத்தியக் கலை வளர்ச்சி ஆக்கம் கருதியும் உழைத்து வந்தார். தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் உள்ள வைத்திய நூல்களைக் கற்று அவற்றையும் நடைமுறையிற் பயிற்சி செய்து வந்தார். வைத்திய நூல்களைச் சமஸ்கிருத ஏடுகளில் இருந்தும் கற்றார். சிலவற்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தும் வந்தார். அக் காலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பின்னர் வைத்திய விசாரணையில் வெளிவந்த நூல்கள் சுகருதம், அல்லிபாகம் என்பன. தேரையர் இயற்றிய ‘‘நீர்நிறக் குறியும் நெய்நிறக் குறியும்’’ என்னும் தமிழ் வைத்திய நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். அதுதான் Colour of Urine and Oil Test என்று வெளியிடப்பட்டது. ஆரோக்கிய தீபம் என்னும் ஒரு வைத்திய வினாவிடையையும் வெளியிட்டார்.

சென்னையில் வதிந்த நாட்களில் செல்வந்தர்கள், பிரபுக்கள், சிற்றரசர்கள் அழைத்தலின் பேரில் வைத்தியம் செய்யத் திருவாரூர், திருவாவடுதுறை, திருப்பாதிரிப்புவிழூர்,

காஞ்சிபுரம் முதலிய ஊர்க்குச் செல்வது இவர் வழக்கம். ஒரு முறை தஞ்சாவூரிலே இருந்த ஒரு செல்வப் பிரபுவிற்கு வைத்தியம் செய்தற்பொருட்டு அழைக்கப்பட்டார். இவர் செய்த வைத்தியம் பயனாக அப்பிரபு பூரண சுகமடைந்து அவர் ஞாபகாரர்த்தமாகச் சில பரிசுகளை வழங்கினார். அவற்றுள் இந்திய ஓவியக் கலைஞர் இரவி வர்மாவின் கையினால் தீட்டிய “கிருஷ்ண யசோதை”ப் படமும் ஒன்றாகும். இதைப் போன்ற சித்திரக்கலை மைசூர் மகாராசாவின் மாளிகையில் இருக்கின்றது. இரவி வர்மாவின் படங்கள் மிகவும் அருகிவிட்டன. ஆயினும் இதை இன்றும் யாழ்ப்பாணம் நாவலர் கோட்டத்துப் பூசை அறையிற் காணலாம்.

தமது தம்பியார் வீரசிங்கம்பிள்ளைக்குச் சென்னையிலே பிராட்வேயில் “தம்பி அன்ட் கம்பனி” என்னும் வர்த்தக சமுதாயத்தை நிறுவிக் கொடுத்தார். அங்கே மருந்துச் சாமான்கள், வைத்தியம், இரப்பர் முத்திரை செய்யும் தொழில் என்பன நடைபெற்று வந்தன. வலம்புரிச் சங்குகளையும் விற் பனைக்கு வைத்திருந்தார்கள். “ஜாபிலி” அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்ட அவரது புத்தகங்களும் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டன.

விக்டோரியா ஜாபிலி அச்சுக்கூடத்தை விற்றுவிட்டு 1893இல் யாழ்ப்பாணம் திரும்பினார். இதற்கிடையில் தம்பியார் வீரசிங்கம்பிள்ளைக்கு 1890ஆம் ஆண்டு கரவருடம் பங்குனி மாதம் 9ஆம் திகதி திருவாரூரில் தில்லையம்மா என்னும் பெண் குழந்தை பிறந்தது. அவரே க. வைத்தியவிங்கம் அவர்களின் வாழ்க்கைத் துணையியாக ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் வழிபட்ட புவனேஸ்வரி அம்மன் பூசையைக் குறைவிடாது நாவலர் கோட்டத்தில் நடத்திக்கொண்டுவந்தார்.

டாக்டர் சுவாமிநாதையர் பதிப்பித்த சிலப்பதிகாரமும் சி. வை, தமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் பதிப்பித்த தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரமும் ஜாபிலி அச்சுக்கூடத்திலே பதிப்பிக்கப் பட்டன.

அபிதானகோசம் – கலைக்களஞ்சியம்:

“அத்திதன் பாதம் பத்திசெய் வோருக்குப் புத்தியுஞ் சித்தியும் கைத்தலக் களியே திருவளர் பொதியத் தொருமுனி பாதம் வருக சிறியேன் சிரமிசை யுறவே”

என்று யாழிப்பாணத்து மானிப்பாய் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் தாம் 1902ல் தமது யாழிப்பாணம் நாவலர் அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்ட அபிதான கோசம் என்னும் நூலின் முகவரையை ஆரம்பிக்கின்றார். இந்நூலுக்குரிய ஆராய்ச் சியின் ஆரம்பம் 1886ஆம் ஆண்டென்க. இந்நால் ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை அவர்களால் அக்காலை இலங்கைச் சட்டசபை அங்கத்தவர்களில் ஒருவராக விளங்கிய பிரபு சிகாமணி சிறிமான் பொன். குமாரசுவாமி முதலியார் அவர்களுடைய வித்தியா அபிமான ஞாபகச் சின்னமாகச் சமர்ப்பித்துப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

மேறும், அபிதான கோச முகவரையின் கீழ் அக்காலைத் தம்மிடத்து நூறு பிரதிகள் அனுப்புமாறு ஆஞ்னா செய்த பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்கள் வித்தியா அபிமானமும் உதார குணமும் நம் மனதை விட்டகலா என்றும் பாராட்டுகிறார்.

இந்நூலின் இரண்டாவது பந்தியில் “இவற்றூற்றுன் முட்டுறும் மாணக்கருக்கும், மற்றேர்க்கும் பெரும்பாலும் பயன் படுத்த ஒரு நாலை இதுகாறும் தமிழில் எவரும் செய்திலர். அது நோக்கியே இந்நால் எழுத்து அடைவாக எடுத்துச் செய்யப்பட்டது. இந்நால் தொடங்கிப் பதினாறு வருடங்கள் ஆயின்.” இதைப் போன்று பச்சையப்பன் கல்லூரியின் ஆசிரியர் சிங்காரவேலு முதலியாரின் அபிதான சிந்தாமணி 1910இல் வெளியிடப்பட்டது. சென்னையில் தொகுத்த கலைக்களஞ்சியத்தில் அபிதான சிந்தாமணிக்கு எட்டு ஆண்டுகளுக்குமுன் வெளிவந்த திரு. ஆ. மு. அவர்களின் கலைக்களஞ்சியத்தை முதற் களஞ்சியமாகக் காட்டாதது எம்போன்றுர்க்கு ஒரு மனக்குறையேயாம். ஆனால், தூரன் கலைக்களஞ்சியத்தில் இக்குறை நீக்கப்பட்டுள்ளது.

பாரதச் சகுக்கம்:

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் மதுரைப் பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்களின் ஆப்த நண்பனும் அவர்தம் பெரும் மதிப்பிற்கு உரியவருமாவர். தாம் எழுதிய பாரதச்சகுக்கம் என்ற நூலை அந்தப் பெருந்தகையாளனுக்கே ஆ. மு. அவர்கள் சமர்ப்பித்துப் பிரகடனஞ்சு செய்துள்ளார். இந் நால் முன்பு பல வருடங்கள் இலண்டன் இடைக்கலைத்தேர்வுக்குரிய தமிழ் நூலாகவும், இலங்கை க. பொ. த. (சா. த.) தமிழ் இலக்கியப் பாடநூலாகவும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னையவர் கள் “பாரதத்திலே சொல்லப்படுவை பூர்வங்க சரித்திரமன்று; இக் கலியுகாரம்பத்திற்குச் சிறிது முன்னும் பின்னுமாக நிகழ்ந்த சமீபகாலச் சரித்திரமேயாகும். ஆக்கலால் பாரதம் நம்மவர்

இருபாலாரும் அத்தியாவசியகம் ஒத்தக்க நூலேயாம். பாரதம் பலகாற்பயின்ற பண்டித சிரோன்மணி களையும் அதன்கட்கூறப்படும் சரித்திரத்தைக் கிரகித்து முறைப்பட எடுத்துரைக்க ஒட்டாப் பெரும் பரப்பும் சாகோப சாகங்களுமுடைய தாதலின் யாவர்க்கும் எளிதில் பயன்படுமாறு அதனைச் சுருக்கிக் செந்தமிழ் வசனத்தால் 1903ஆம் ஆண்டு செய்தாம்' என்கிறோர்.

பிரபோத சந்திரோதய வசனம் :

பிரபோத சந்திரோதய மென்னும் நூல் வடமொழியிலே கிருஷ்ண மிசிரர் என்னும் பண்டிதரால் நாடக ரூபமாக இயற்றப்பட்டது. மனம் முதலியவற்றை ஒரு பக்கமாகவும் விவேகம் முதலியவற்றை மற்றொரு பக்கமாகவும் நிறுத்தி அவ்வற்றின் இயல்புக்கேற்ப ரூபகாரம்பண்ணி பாரதக் கதையை நிகர்க்கு மாறுகாட்டி நடாத்தப்பட்டது. இந்நூல் இயல்பிலே கதைகளாற் கவரப்படுவதாகியும்; மனமென்னும் மகவுக்குக் கதையென்னும் சர்க்கரையிலே ஞானம் என்னும் மருந்தைப் பொதிந்து ஊட்ட எழுந்ததோர் ஆக்க மென்க. கிருஷ்ண மிசிரர் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 1250 வருடங்களுக்கு முன்னே மிதிலாபுரியில் அவதரித்து விளங்கிய மகாபண்டிதர். இந்நாடகத்தின் பெருமையைக் கேள்வியுற்ற மகத தேசத்தரசனுகிய கீர்த்திவர்மன் தனது பரிவாரங்களோடு மிதிலைக்குச் சென்று அந்நாடகத்தை அரங்கேற்றுவித்துக் கண்டுகளித்தான் என்றால் அதன் பெருமையை யானு சொல்லவல்லேன்!

அதுநிற்க, அவ்வடமொழிநூலை இற்றைக்கு 300 வருடங்களுக்கு முன்னே மாதை வெங்கடேச சுவாமிகள் தமிழிலே செய்யுள் ரூபமாக மொழிபெயர்த்தனர். அதனை அவர்கள் வடமொழியையும் தழுவி யாவரும் எளிதிலுணருமாறு வசன ரூபமாக்கினார். இது வெளிவந்தது 1889ஆம் ஆண்டு. இந்நூல் ஆங்கில நூதனசாலை நூல் நிலையத்தின் கீழைத் தேசப் பகுதியில் தேடி எடுக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நடை எளிதாகவும் நகைச்சவையோடு கிண்டல் செய்வதாகவும் அமைந்தது. இதன் பதிப்புரிமை சென்னையில் உள்ள றிப்பன் அச்சகத்திற்கு விற்கப்பட்டது.

ஸம்நாட்டில் : சிறப்பு

யாழ்ப்பாணம் - நாவலர்கோட்டம்:

முத்துத்தம்பிப்பிளை 1893ல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தார்டு இவர் வந்த காலத்தில் ஈழத்தில் ஒளிவிளக்காக விளங்கிய பலர் ஒவ்வொருவராக மறைந்துவிட்டார்கள். ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள் 1879ல் இறைவனடி சேர்ந்தார். நாவலர் இருந்த

வளவு உறுதிகளில் “பறையரியான் காடு” என்று காணப்படுகிறது. 1893ஆம் ஆண்டில் மானிப்பாயைச் சார்ந்த ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் நாவல்ரையாவின் வளவை வாங்கி அந்த இல்லத்திற்கு “நாவலர் கோட்டம்” என்னும் பெயர் இட்டார். கடையிற் சாமியார் இவ்விடத்துக்கு வந்து செலவது வழக்கம் என்று கேட்டுள்ளோம். அதற்கு இணையாக அச்சுயந்திரசாலை யொன்று நிறுவி அதை “நாவலர் அச்சுக் கூடம்” என நாமகரணம் செய்து நாவல்ரையாவின் கவட்டைத் தாழும் பின்பற்றுவாராயினார்.

வைத்திய, வர்த்தக வாழ்வு :

அவர் பொதுக் கடையும் மருந்துக் கடையும் நிறுவி அதற்கு உவாட் அன் டேவி (WARD & DAVY) என்று பெயரிட்டு ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் வியாபாரத் தொடர்பு ஏற்படுத்துவதற்கு வழிவகுத்தார். அந்தக் காலத்தில் ஐரோப்பியர்கள் பெயர்கள் இடுவது சமயோகிதமான புத்தியாக இருந்தது. மானிப்பாயில் அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சுக்கத்தை வாங்கி Strong ‘Ashbury’ என்ற நிறுவனம் இயங்கியது. ஆகவே WARD & DAVY என்பது இரு சகோதரரான முத்துத்தம்பிப் பிள்ளையையும் வீரசிங்கம் பிள்ளையையும் குறித்தது. குடா நாட்டில் எங்கிலும் மிகப் பிரசித்திபெற்று விளங்கியது.

முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை வைத்திய சேவையை நடாத்தினார். அவர் ஒரு பதிவு செய்யப்பட்ட மேல்நாட்டு மருத்துவராவார். அவ்வாறே பின்பு அவர் சகோதரரும் இருந்தார். இவர் யப்பானுடனும் செர்மனியடனும் வியாபாரம் நடாத்தினார்.

பிள்ளை அவர்கள் 1898இல் தமிழ் வைத்திய விசாரணை என்னும் சஞ்சிகையைப் பிரசரித்தார். இதில் வைத்திய விஞ்ஞான சொல்லகராதியைக் காணலாம். இதிலே தேரையர் இயற்றிய “சிறுநீர் நிறக்குறியும், எண்ணெய் பரிசோதனையும்” என்ற கட்டுரை வெளிவந்துள்ளது. இவர் இதில் மேலைத்தேச வைத்திய முறையையும் கீழைத்தேச முறையையும் ஒப்பிட்டுப் பிரசரித்துள்ளார். அம்மைப்பால் கட்டுவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். இறந்தவர்களை எரிப்பதில் உள்ள சுகா தாரச் சிறப்பையும், இறந்தவர்களைப் புதைப்பதில் உள்ள சுகா தாரக் குறைவையும் ஒப்பிட்டுள்ளார். கர்மக் கொள்கையை யும் விபத்துக்களையும் பற்றிக் கூறியுள்ளார். ஆக்கியோனிடம்

அதிட்டவசமாக இவ்விதம் பிரதியில் இரண்டு மூன்று இருப் பதஞல் அவற்றின் மூலம் திரு. பிள்ளையின் வைத்திய மனதின் நோக்கு புலனுகின்றது.

தமிழ்ச்சப்க வாழ்வு:

1898இல் பூர்வீ ஆறுமுகநாவலருடைய மருமகனும் நாவலர் பள்ளிக்கூடத்தினதும் அவருடைய பிரசரங்களினதும் பொறுப்பாளராயிருந்தவருமான திரு. த. கௌலாசபி ன்ளை அவர்கள் ஒரு தமிழ்ச்சங்கத்தை நிறுவினார். வண்ணார்பண்ணை நாவலர் சைவப்பிரசாச பாடசாலை அதிபரும் கவிஞரும், தமிழ், சமஸ்கிருத மேதையுமான திரு. அ. குமாரசவாமிப் புலவரும் திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையும், எனைய பிரசித்தி பெற்ற தமிழறிஞர்களும் திரு. த. கௌலாசபி ன்ளையுடன் இச்சங்கத்தில் ஒத்துழைத்தார்கள். இந்தசங்கம் அதனுடைய குறிக்கோளாகப் பாலபண்டித, பண்டித பரீட்சைகள் நடத்திப் பட்டங்கள் வழங்கிற்று. இத் தொண்டு நாவலருடைய மனத்திற்கு மிகவும் அருமையானது தென் இந்தியாவில் நான்காம் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு இல்லை ஒரு முன்னேடியாக விளங்கியது. மதுரையில் தமிழ்ச்சங்கத்தை ஆரம்பிக்க முன்பு பாலவநந்தம் ஜெமின்தார் பாண்டித்துரைத் தேவரும் இந்தத் தமிழ்ச்சங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டபோது அதில் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை யும் ஒருவராவர். பாடத்திட்டம், விதிகள், பரீட்சைமுறைகளைப்பற்றிச் சகல விபரங்களையும் அவர்கள் பிள்ளையிடமிருந்து பெற்றார்கள். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் 1901ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 24ஆம் திகதி நிறுவப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர்களில் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கச் சோதனைகளுக்குப் பரீட்சகராக அமைந்தவர்கள் சன்னகத்து குமாரசவாமிப்பிள்ளை, சென்னையில் இருந்த கனகசபைப்பிள்ளை, குதிரேவேற்பிள்ளை என்போராவர்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் ‘செந்தமிழ்’ என்ற பெயருடன் ஒரு மாதப் பத்திரிகையை வெளியிட்டது. அதில் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பல 1902ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அவர் இறந்த ஆண்டாகிய 1917ஆம் ஆண்டு வரையும் ஒரு மேன்மையான இடத்தைப் பெற்றன. அவருடைய கட்டுரைகள் தனித்துவமான மூல ஆய்வுகளான சிறப்பையுடையவை. ‘கல்வினுள் தேரை’ என்பதுதான் அவருடைய முதற் கட்டுரைகளில் ஒன்று, மற்றவை, ‘தமிழ்நாட்டின் எல்லைகளும் பரப்பும்’, ‘தமிழ் எழுத்துக்கள்’, ‘தமிழ் என்கள்’, ‘கரும்புத் தோட்டத் தமிழன்’, ‘ஸழுத்துப் புலவர்கள்’ என்பன வாகும். 1914இல் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை

அவர்கள் வழங்கிய விரிவுரையே இறுதியானது. அப்பொருள் ஜி. யு. போப் அவர்கள் தொகுத்த ‘தமிழ்ப் பண்டைய மரபு’ என்ற நூலில் இடம்பெற்ற ‘ஸமூழம் தமிழும்’ என்ற கட்டுரை துணிவுள்ள மூல ஆய்வின் பலனைக் காட்டுவதாகும். 1902ஆம் ஆண்டிலே ஆ. மு. அவர்கள் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பரீட்சகருள் ஒருவராக அமர்ந்தார்.

யாழ்ப்பாண வரலாறு

யாழ்ப்பாண வரலாறு என்ற இந்நால் 22-7-1912ல் ஆ. முத்துத்தமிழ்ப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதி வெளியிடப் பட்டது. இதனை எழுதுவதற்கான முயற்சி 1887ஆம் ஆண்டு பிள்ளையவர்கள் சென்னையில் இருக்கும்போது மேற்கொள்ளப் பட்டது என்று முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ளேன். பிள்ளையவர்கள் முதற்பதிப்பில் எழுதுவது: “யாழ்ப்பாணம் சிறிதேயாயினும் அதிலிருந்து அரசியற்றிய சில அரசர் தமது வீர ஆற்றலால் இலங்கை முழுவதையும் கட்டியாண்டதோடு பாண்டிநாடு சோழநாடுகளையும் ஒவ்வொரமையங்களில் வெற்றி கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றால், அதன் சரித்திரப் பெருமை கூறவும் வேண்டுமோ?”, என்பதாகும்.

ஆ. முத்துத்தமிழ்ப்பிள்ளை அவர்களே முதல் தேசிய சரித்திர ஆசிரியராக விளங்கினார். இந்நாலே வைபவமாலை, கைலாசமாலை, வெளியிடப்படாத ஒலைப்பிரதியாக விஸ்வநாதக்குருக்கள் அவர்கள் வைத்திருந்த செய்திக்குறிப்புகள் என்பவற்றைத் தழுவி எழுதியுள்ளார். இன்னும் அச்சங்குளம், உடையார் திரு. மணியரத்தினம், வட்டுக்கோட்டைத் திரு. நா. சிவசுப்பிரமணிய சிவாசாரியார், மகாவித்துவான் ஆறுமுக உபாத்தியாயர் முதலானேரிடமும் நூல்களைப் பெற்றதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். ஒரு சிங்களப் பிரமுகர் வீட்டிலிருந்த கடலோட்டு கதைப் பிரதிமுலமாகவே யாழ்ப்பாடியின் காலம் கணித்தேன் என்றும் எழுதியுள்ளார்.

1887ஆம் ஆண்டு காஞ்சிபுரத்திலே ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகரிடத்திலே யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றிய சில குறிப் புக்கள் உள்ள ஏடு இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு அங்கே பிள்ளையவர்கள் சென்றனர். அவர் அதைக் காட்டுவதற்கு ஐம்பது ரூபா கேட்டார். அது பெருந்தொகையென விடுத்து 1889ஆம் ஆண்டு திரு. தேசிகர் வீட்டுக்கு மீண்டும் சென்றார். அவ்வமையம் பணச் செலவின்றி அவ்வேட்டுப் பிரதியை ஆராய வாய்த்தது. அஃது ஒரு புரோகிதக் குறிப்பு; அதனேடு இருபத்தேழு ஏடுகள் இருந்தன. எல்லாம் ஒரு பழைய பிராமண

புரோகிதக் குடும்பத்துக் குறிப்பேடுகள். ஆராய்ந்தவிடத்து அகப்பட்ட விஷயங்களை எல்லாம் மூன்று நாளில் குறித்துக் கொண்டு மீண்டார். அக் குறிப்புக்களே அவருடைய யாழ்ப் பாண சரித்திரத்திற்குப் பெரிதும் வித்திட்டன.

யாழ்ப்பாணம் 2000 வருட சரித்திரம் உடையது என்பர் ஆ. மு. அவர்கள். இந்நாலின் இரண்டாம் பதிப்பை அவர் 1915இல் வெளியிட்டார்.

திருவாசகம்

திருவாசகம் என்ற இந்த நூல் 1912ஆம் ஆண்டு யாழ்ப் பாணம் நாவலர் அச்சக்கூடத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நாற்கு 30 பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு முகவரை உண்டு. இம்முகவரையில் தேவாரம், திருவாசகம், உபநிஷதம் முதலானவைகளிலிருந்து திருவாசக உண்மைக்கும், பெருமைக்கும் மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. உபநிஷதப் பிரமாணங்கள் பெரும்பாலும் பிரமஸீ உபயவேதாகமப் பண்டிதர் ந. வே. கணக்சபாபதி ஜயர் அவர்களால் பிள்ளை அவர்கட்கு உபகரிக்கப்பட்டுள்ளதாக அதில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

‘‘திருவாசகம் என்பது அருட் பொலிவினையடைய வாசகம் எனப் பொருள் விரிக்கப்படும். வாசகம் ஆவது வேதத்துப் பொருளை எடுத்து விரித்துரைக்கும் ஒரு மொழியாகும். வேதத்துப் பொருளாவது பிரணவத்துப் பொருளாகிய சிவமாம். ஆகவே, பிரணவமே வாசகம். பிரணவப் பொருளாகிய சிவமே வாச்சியம். எனவே, சிவத்தினதியல்பையும் சிவனைத் தலைப்படு முபாயத்தையு முனர்த்தும் நூல் என்பது முடிந்த பொருள்.’’ இவ்வாறு முகவரை சொல்கின்றது. இந்நால் சிறந்த நூற் பதிப்புக்கான வெள்ளி விருதும் சான்றிதழும் பெற்றது.

நன்னூல் இலகுபோதம்

நன்னூல் இலகுபோதம் எழுத்தத்திகாரம் என்ற முதற் பகுதி 1909ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இந்நாலின் முதற் பதிப்புரையில் ‘‘தமிழிலக்கண நூல் பலவள். அவை யெல்லாவற்றுள் ஞம் நன்னூல் மிக்க திட்பமும் நுட்பமுமுடையது. அதனை மாணுக்கர் வருத்தமின்றிக் கற்குமாறு, வினாவும் வினாவிற்குச் சூத்திரமும், சூத்திரபாகங்களும் பெரும்பாலும் விடையாக நிறுத்தியும், அவற்றேடு சூத்திரங்களையும் உரையையும் உதாரணங்களையும் தந்தும், மாணுக்கர்க்கு மயக்கந் தருவனவாயுள்ள விடங்களையெல்லாம் நன்றாக விளக்கியும் முடித்ததாம்.

இதனையும் ஏனைய நன்னாற் பிரசுரங்களையும் ஒப்பு நோக்கு மிடத்து இதன் மாட்சியும் இதனிடத்துள்ள நுட்பங்களும் நன்கு புலப்படும். இந் நூலிலே செய்யுள் வழக்கிற்குரிய விகாரங்களை உலக வழக்கிற்கும் பிரயோகித்த வரையாசிரியர் கொள்கை உலகில் நிலைபெற்றுவிட்டமையால் உலகமீலையாமற் பொருட்டு அவ்வழியே யாழுஞ் செல்வோமாயினேம். அவ்வாறு சென்றன இன்னுஞ் சிலவள். ஆயினும் அவையெல்லாம் நமக்குடன்பாடல்ல', என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் 2 ஆம் பகுதி பிள்ளையவர்களாலே 1909 ஆம் ஆண்டு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்னும், "இத் தேசத்து வசிக்கும் பாலியர், சொல்லிலக்கணம் கற்றிராயினும் அவருட் பெரும்பான்மையோர், அவ்விலக்கணத்தைத் தாங் கற்குமிலக்கியத்தில் ஒருங்கமைத்துக் காட்டும் வலியிலராயிருத்தல் கண்டு, நூலுணர்ச்சிக்கேற்பச் செய்கையின் பயிற்சியு மவர்க்கிணது சித்தியாம் வண்ணம், அவ்வப் பாகுபாட்டிற் கேற்ப உதாரணங்களை யெடுத்துக் காட்டி, இலக்கணங்களைக் கூறி முடிப்பின் உபயோகமென்பது கருதியே... ...' என்று சொல்லதிகாரப் பதிப்புரை கூறுகிறது.

இதற்குச் சன்னகம், அ. குமாரசவாமிப்பிள்ளை அவர்கள் ஒரு சிறப்புப்பாயிரம் பாடியுள்ளார். அப்பாடவில்,

செந்தமிழு மாங்கிலமு நன்கு கற்றேன்
செந்தமிழிற் பலநூல்கள் செய்த சீமான்
புந்தியினின் மிகச்சிறந்தோன் முத்துத் தம்பிப்
புலவனெனப் பலர்புகழும் புலமை யோனே.

என்று திரு. ஆ. மு. வைப் பற்றித் தமிழுலகம் கொண்ட எண்ணச் செய்தியைக் காட்டிய கண்ணியம் என்னே !

செந்தமிழ் என்ற சஞ்சிகை இந் நூலைப் பாராட்டி விமர்சனம் செய்துள்ளது. இதன் முதலாம் பகுதி இப்பொழுதும் கிடைக்கும். ஆனால், இரண்டாம் பகுதி கிடைப்பது அரிது. இது புதுப்பித்து மறு அச்ச செய்தால் சர்வகலாசாலை மாணவர்கட்கும் தமிழில் உயர்கல்வி பயிலுவோருக்கும் இலக்கண அறி வுக்கு மிக உகந்ததாக இருக்கும். 1974 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் நடைபெற்ற தமிழ் மகாநாட்டுக்குச் சற்று முன்பாக நன்னால் உதாரண விளக்கம் இரண்டாம் பதிப்பு வெளியாயிற்று. இது பண்டிதர் க. வீரகத்தி அவர்கள் மீள்ஆய்வாளராக அமைய, ச. குமாரசவாமி அவர்களால் வண்ணார்பண்ணை, சண்முகநாத அச்சகத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

தென்மொழி வரலாறு

தென்மொழி வரலாறு என்ற இந்தாலே பிள்ளையவர்களின் இறுதி நூலாகும். இது 1917ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் முடிவுற்றது. இதை இவருடைய தமிழ் வீரசிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் 1920இல் வெளியிட்டுள்ளார். இந்தியாவில் அன்னைமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்த கா. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் எழுதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற நூலில் முச்சங்கங்களின் காலம் என்ற நூற்பகுதியில் முதற் சங்கத்தின் காலத்தை வரையறுத்து வலியுறுத்துவதற்கு உதவியதாக திரு. ஆ. மு. அவர்கள் செந்தமிழ் என்னும் மதுரைச் சங்க வெளியிட்டில் எழுதிய ஒரு குறிப்பை ஆதாரமாகக் காட்டியுள்ளார். இவ் வரலாற்று நூலினை மீள்ஆய்வு செய்து வெளியிடின் தமிழ் மாணவருக்கு மிகப் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

ஆங்கில - ஆங்கில - தமிழ் அகராதி

யாழ்ப்பாணம் அகராதிகளுக்கு இருப்பிடமாக விளங்கியுள்ளது. அமெரிக்கன் மிசனரிமார் 1842ல் மாணிப்பாயின் தமிழ்-தமிழ் அகராதியைப் பிரசரித்தார்கள். யாழ்ப்பாணத் தில் பலகாலம் சுவிசேச ஊழியம் செய்த கலாநிதி வின்ஸ்லோ என்பவர் யாழ்ப்பாண அறிஞர்களாகிய வில்லியம் நெவின்ஸ் முத்துக்குமார் சிதம்பரப்பிள்ளை, டானியல் கரோல் வைரமுத்து வில்வநாதபிள்ளை (இவர் சென்னைப் பட்டணத்தில் முதலிரு பட்டதாரிகளுள் ஒருவர்) முதலியோர் உதவியோடு 1862இல் ஒர் அகராதியை வெளியிட்டார். 1900ஆம் ஆண்டில் ஆங்கில - தமிழ் அகராதியை வெளியிட்டார். ஆனால் முதன்முதலில் ஆங்கில - ஆங்கில - தமிழ் அகராதியை வெளியிட்டவர் முத்துத் தம்பிப்பிள்ளையே. இது 1907இல் பிரசரிக்கப்பட்டது.

இஃது இரண்டு அகராதியைப் பார்க்க வேண்டிய நிர்ப்பந் தத்தை நீக்கியது. அக்காலத்தில் இதுபோன்ற அகராதிகள் இருக்கவில்லை. அதில் அதிக சொற்கள், வார்த்தைக் கூறுகள், ஒரு கருத்துச் சொற்கள் மிக அதிகமாக இருந்தன. இவ்வகராதியை மீண்டும் பதிப்பித்து வெளியிட்டால் தற்கால உலகத்துத் தேவைக்கு உதவும். சென்னைத் தமிழ் அகராதி இதை மூல நூலாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த அகராதியின் உருவாக்கத்தில் இதன் ஆக்கியோன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்.

தமிழ் - தமிழ் அகராதி

ஒக்ஸ்போட் ஆங்கில அகராதியின் முறையில் முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை ஒரு தமிழ் - தமிழ் அகராதியை அரை நூற்றுண்டிற்கு முன்பு செய்து முடித்துவிட்டார். ஆனால், அதைப் பிரசரிக்க வில்லை. இதன் கைப்பிரதியை யான் பார்த்து மகிழ்ந்ததுண்டு.

பொதுமக்கள் தமிழ் இலக்கணம்

தமிழ் படிக்க விரும்பும் தமிழர் அல்லாதவருக்கு ஆங்கிலத் தில் இவருடைய பொதுமக்கள் தமிழ் இலக்கணம் ஒரு பயனுள்ள நால் ஆகும். 1912ஆம் ஆண்டு பிரசரிக்கப்பட்டது.

இலக்கோத பாலபாடங்கள்

இலக்கண நோக்கோடு இலக்கிய நோக்கிலும் திரு. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளையின் இலகுபோதம் என்ற தமிழ்த் தொடர் வாசினைப் புத்தகங்களைப் பல தலைமுறை மாணவர்கள் பயின்றிருப்பார்கள். அவருடைய பிள்ளைப்பாடம் 60 முறை பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இதுவே அவருடைய நூற்சிறப்புக்குச் சான்றுகும். பாலர் கீழ்ப் பிரிவு முதல் எட்டாம் வகுப்பு வரைக்கான இலகுபோத பால பாடங்களை அவர் வெளியிட்டார்.

நிறைவரை

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதிப்பகுதியிலும் 20ஆம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலும் ஈழநாட்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்று அங்கு நாட்டுக் கடமையோடு நற்றமிழ்ப் பணி புரிந்த நல்லோர் கலூக்குத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்களில் தகுந்த இடம் அளிக்கவில்லை என்பது கூர்ந்து எண்ணற்பாலது. பேராசிரியர் திரு. கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, பேராசிரியர் பூர்ணம் பிள்ளை ஆகியோர் எழுதிய தமிழ், ஆங்கில இலக்கிய வரலாற்று நூல்களில் சில வரிகளில் குறிப்புகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. திரு. ஆ. மு. 26ஆம் வயது தொடக்கம் 46 வயது வரையும் தமிழகத்திற் காலம் கழித்தார். 40 வயதிற்குப் பின்பே யாழ்ப் பாணத்தில் நீள நிலைத்திருந்தார். இவரின் ஆங்கிலமும் தமிழும் தொடர்புடைய இருநிலை அகராதியை ஒருநிலை அகராதியாக்கிய பெருமைதான் பெரிது. தமிழக்குத் தமிழ் அகராதியோடு தேவார நிகண்டு கையெழுத்துப் பிரதியாக இருக்கிறது. இவைகளும் வெளிவந்தால் இவர் புகழ் பெரும் புகழாக மறுமலர்ச்சி பெற்றிருக்கும்.

பிள்ளையவர்கள் தாம் நூல்கள் எழுதியது மாத்திரமன்றிப் பிற அறிஞர்களின் நூல்களைத் தமது அச்சகத்தில் நல்ல

முறையிற் பதித்து வெளியிட்டார்கள். அவர் சேர் பொன்னம் பலம் இராமநாதன் அவர்களின் பகவத்கீத தமிழ்ப் பெயர்ப்பை அழகிய வடிவத்தில் வெளியிட்டார்கள். கொழும்பு, குமாரசுவாமி ஸ்ரீகாந்தா எழுதிய ஒளவையாரின் நீதிச் செய்யுட்கள் (Theological Epigrams of Auivayar) என்ற நூலை நல்ல முறையில் 1915ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். யாழ்ப்பாணச் சரித்திர நூலாகிய கைலாய மாலையை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து 1907ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார்கள். டாக்டர் ஆனந்தக்குமாரசுவாமி அவர்கள் 1906ஆம் ஆண்டு ஆணி மாதம் 14ஆம் திங்கதி இந்துக் கல்லூரியில் ஆற்றிய ஆங்கில விரிவுரையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்கள். இம் மொழிபெயர்ப்புப் பலராலும் புகழப்பட்டது.

1896ஆம் ஆண்டில் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் விரும்பியவாறு ஆரியத்திலே இராவணங்கு சொல்லப்பட்ட சிவ தோத்திரத்தைத் தமிழிலே விருத்தக் கலித்துறையில் அதர்ப்பட யாத்து அதனேடு ஆரியத்திலுள்ள அலங்கார நூலிலிருந்து பெயர்த்துச் சில வினைத் தித்திர வினாவுத்தரக் கவிதைகளையும் வேறு சில நூல்களையும் சுன்னை, அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் மூலம் ஆக்குவித்து வெளியிட்டுள்ளார். அத்துடன் 1913ஆம் ஆண்டில் சென்னை யரசாட்சியார் வித்துவான்களைக் கூட்டி ஒரு தமிழ்கராதி யெழுதுவிக்க விரும்பி சான்டலர் என்பவரை நியமித்தனர். இவர் பல ஊர்களிலுள்ள வித்துவான்கள் மூலம் அவ்வகராதி எப்படி அமையவேண்டும் என்ற எண்ணைக் கருத்தைத் திரட்டியபோது சுன்னை, புலவர் அ. கு. அவர்களுக்கும் ஒரு கடிதம் வந்தது. உடனே புலவர் திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையோடும் ஆலோசித்து நாவலர் கலாசாலையில் ஒரு புலவர் கூட்டம் கூட்டிச் சென்னைக்கு அக்கூட்டத்தின் அறிக்கை அறிவிக்கப்பட்டது. இஃதொன்றே திரு. ஆ. மு. வின் தமிழ்ப் பணியின் சுயநலமற்ற புகழைப் பறை சாற்றும் செய்தியாகும்.

இன்னும் இவர் சமரச மனப்பான்மையுடன் எல்லாச் சமயத்தவர்களோடும் மனித அபிமான நோக்கில் நெருங்கிப் பழகியதால் அன்னி பெசன்ற் அம்மையாரின் சமய வரலாறு கூறும் ஆங்கில நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். 1930ஆம் ஆண்டில் ‘ஸமுகேசரி’ப் பத்திரிகையில் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரைப்பற்றி நூறு சரடி வெண்பாக்கள் எழுதியதுண்டு. இவர் எழுதிய இலகுபோத பாடப்புத்தகங்களில் சிறு சிறு செய்யுட்கள் எழுதியுள்ளார்.

“தக்க புகழேந்தி தனக்குப் புகழேந்தி
மிக்கவெண்பா மிக்கபுகழ் மேவீமா — அக்காற்
குடந்தைவெண்பாச் சுன்னைநகர்க் கோமுரு கேச
மடங்க லுரைத்திருந்தால் வந்து.”

என்ற ஒரு வெண்பா சுன்னை, முருகேசபண்டிதர் புகழ்மாலை யாகவும் எழுதியுள்ளார். மேலும்,

“நிதிவிரவு மல்லாக முறும்பொலிகக்
கோட்டினிட நிருபர் முன்னே
துதிவிரவு செந்தமிழு மாங்கிலமு
மொழிபெயர்த்துச் சொல்லும் சிங்கம்
அதிவிரகன் தெல்லிநகர்க் குமாரகுல
சிங்கமெனு மறிஞுன் செய்த
பதிவிரதை விலாசமது புலவர்கட்கோர்
விருங்தெனாம் பகர்தும் மாதே.”

என்பது பிள்ளை அவர்கள் ‘பதிவிரதை விலாசம்’ என்னும் நாடக நாலுக்குக் கூறிய சாற்றுகவியாகும் என்க.

இவர் 1914ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பூமிசாஸ்திரம் எழுதி ஈழநாட்டியல் அறிவையும், யாழ்ப்பாண வரலாற்றை எழுதி ஈழநாட்டின் இனவியல் அறிவையும், இலங்கை வரலாற்றுச் சூசனம் எழுதி நாட்டின் முழுவினவியலையும் தமிழ் மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தியவராவார். இன்னும் தமிழ் - வட மொழி - ஆங்கிலம் என்ற மொழிவேற்றுமையோ இவரிடம் கிடையாது. பாலர் தொடக்கம் பைந்தமிழ் ஆய்வு அறிஞர் வரையும் வேண்டிய அறிவுநால் சிறப்பாகத் தேவையோ, அதனை அறிந்து எழுதி வெளியிட்டுத் தமிழ் மக்களின் அறிவுத்தாகத்தைத் தணித்த தண்ணீரியாளர் என்று கூறின் மிகையாகாது. அறிவுப் பசிக்கு மட்டுமல்ல உடலுக்கும் உடற்பசிக்கும் ஏற்படும் இடையூறுகளைப் பழைய—புதிய நோக்கில் அறிவைப் பெற்று முழுமையான மருத்துவச் செய்தியைத் தமிழ் மக்களுக்குத் தாமாக அறிவுறுத்தி நோயற்ற வாழ்வாம் குறைவற்ற செல்வத்தையும் குன்றாது அளித்த குணவள்ளல் ஆ.மு. என்பதையும் இவ் வரலாற்றுன் நோக்குவார் நன்கறிவர். இவர் அரசியற் செல்வாக்கில் ஈடுபடாது தம் தொழிலும் தொண்டுமாகத் தமிழ் மானத்தோடு தலைநிமிர்ந்து நின்ற தணித்தமிழன் என்று சொல்வதில் தணியாத தாகமுடையவனுதலால் இவர் வரலாற்றை இனிதுறங் செய்கிறேன். செந்தமிழர் அன்பர் ஆ. மு. புகழ் வாழ்க !

ஆக்கம் : புலவர், நா. சிவபாதசந்தரனுர்

வண்ணப்பண்ணை – நாவலர்கோட்டம்

செந்தமிழ் வசனச்சிங்கம்

திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள்

வேலா யுதவுடையார் வேராம் குலவழியின்

காலாய்ச் சரவண முத்தர்சார் — சூலாகச்

சுப்பர்சேய் ஆறுமுகம் சுற்றமாழ்; செய்தொழில்

இப்புவியின் நன்செய் இனிது.

1

ஆறுமுகம் சீதேவி ஆற்றியசீர் வாழ்க்கையிலே

பேறுபெறுஞ் செம்பொருளாய்ப் பெற்றெடுத்தார் — தேறுபெயர்

முத்துத்தம் பிப்பிள்ளை முத்த தலைமகனுய்

உத்தமலூர் மானிப்பாய் உற்று.

2

சுன்னை முருகேச பண்டிதர் முட்டறுக்க

மன்னுந் தமிழும் வடமொழியும் — உன்னியே

நன்றாகக் கற்றூர் நலம்புகழ் ஆங்கிலத்தைக்

குன்று நெவின்சர் குலத்து.

3

பிறந்த இலங்கையிற் பேணுதமிழ் நாட்டில்

உறவாசான் என்றே உழைத்தார் — திறந்தருஞ்சீர்

சத்யாபி மானினனுஞ் சஞ்சிகையால் காரைக்கால்

நித்தம் நினைந்ததே நின்று.

4

விக்டோரி யாராணி வின்னாஞ்சீர் வெண்விழவில்

துக்கநினை வச்சகத்தைத் தாபித்தே — ஒக்க

தலைச்சங்க காலந் தலைப்பட்ட நூல்கள்

கலைபெறவே நின்றுழைத்தார் கான்.

5

வண்ணையிலே வண்டமிழில் வாழ்சைவ வண்ணமாய்

எண்ணிய நாவலரன் நேற்றமுடன் — நண்ணியமர்

வாழ்விடத்தைக் கைக்கொண்டார்; வாழி அவர்சீர்க்கே

காழ்கொண்டார் கோட்டங் கணித்து.

6

ஆங்கேதாம் நாவலர் அச்சகமும் நாட்டினார்

ஆங்கிலர் கொள்மருந்தும் கொண்டுவிற்றூர் — தாங்கியசீர்

நத்தருால் ஆசிரியர்; நல்வைத்யர் ஆயினூர்

முத்துத்தம் பிப்பிள்ளை முன்.

7

நற்றமிழர் நல்லறிவால் நாளும் நயந்தவளம்

உற்ற கலைக்களஞ்சி யங்கானை — முற்றுகுறை

நீக்க அபிதான கோசம் நிறைமுதல்நூல்

ஆக்கி அளித்தார் அவர்.

8

நன்னூல் லகுபோதம் பாரத நற்சருக்கம்
பன்னும் அகராதிப் பல்வகைகள் — மன்யாழ்
வரலாறு சைவ வினாவிடவாழ்த் தென்னத்
தரமான நூல்பலதந் தார்.

9

வரன்முறை தென்மொழியாய்த் தேர்ந்தே அதன்சீர்
வரலாற்றை நூலாய் வரைந்தே — வரச்செய்தல்
நம்மவர் பாடன்றே : நாமிதைச் செய்தளப்போம்
எம்முறையோர் எண்ணுக ஏது.

10

எந்தையார் நாவலாரை ஏற்றவுரை நன்னூவதால்
முந்து வசனசிங்கம் செந்தமிழில் — வந்தித்தார் ;
முன்னெழுந்த யாழ்ச்சங்கம் பின்கண்ட மாமதுரை
நன்சங்கம் நன்றூப் நயந்து.

11

இருசங்கப் பல்பணியில் இன்தமிழ்சோ தித்தே
அருஞ்சங்க ஆக்கம் அமையப் — பருவுரைகள்
உற்றே பயில்தமிழர் ஊக்கமாய்ப் பைந்தமிழைக்
கற்க வழிவகுத்தார் காண.

12

சென்னை இயற்கைநேர் விஞ்ஞானச் சங்கத்தில்
உன்னுமிரு நாட்டின் உரிமகனைய் — நின்றங்கே
மேல்கீழ் வளநாட்டின் மேன்மையாய்ப் பல்கிடும்
மேல்ஞானம் மேவியதும் மேல்.

13

இந்தாறி வீர்க்க இருஞ்சித்தர் ஞானநிலை
முந்தவே வைத்ய விசாரணை — அந்தவிதம்
மேனைட் டவுடதம் மேவும் அகரவரி
தானுட்டித் தந்ததே தாம்.

14

நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் தானென்றே நன்மதுரை
தான்வகுத்த தண்டமிழ்நேர் திங்களிதழ் — பான்மைசேர்
செந்தமிழ்க் கட்டுரைகள் சேர்ந்தே வெளியிடுங்கால்
வந்திடுமே ஆ.மு.வின் ஆய்வு.

15

தமிழின் எழுத்தென்னும் தக்கவந்நாட் டெல்லை
அமிழ்தமாய் ஆய்வுசெய்த ஆ. மு. — தமிழ்நெஞ்சம்
என்றும் மறவோம் எழுந்தே பணிபுரிவோம்
நன்றூம் தமிழ்ப்பண்பை நாம்பு

16

ஆக்கம் :
புலவர் நா. சிவபாதசந்தரருார்

திருமூல அபித்தாம், கனமுகம்—726/11-77